

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců Mgr. Lenky Krupičkové a JUDr. Tomáše Foltase v právní věci žalobce: **Mgr. F. Š.**, proti žalované: **Vězeňská služba České republiky**, se sídlem Soudní 1672/1a, Praha 4, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 25. 7. 2019, č. j. 14 A 87/2019 - 26,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhal zrušení usnesení Městského soudu v Praze ze dne 25. 7. 2019, č. j. 14 A 87/2019 - 26, kterým bylo pro nezaplacení soudního poplatku zastaveno řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalované ve věci jeho žádosti o poskytnutí informací v oblasti stravování ve věznici a v ústavu pro výkon zabezpečovací detence Opava. Součástí kasační stížnosti byla i žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a návrh na ustanovení zástupce.

[2] Usnesením ze dne 10. 10. 2019, č. j. 7 As 291/2019 - 9, Nejvyšší správní soud nepřiznal stěžovateli osvobození od soudních poplatků, zamítl jeho návrh na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti a současně stěžovatele vyzval k zaplacení soudního poplatku. Ke splnění této povinnosti mu stanovil lhůtu 15 dnů od doručení usnesení a poučil ho o následcích nezaplacení poplatku ve stanovené lhůtě.

[3] Usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 10. 2019, č. j. 7 As 291/2019 - 9, bylo stěžovateli doručeno dne 17. 10. 2019 fikcí podle § 50c odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „o. s. ř.“), neboť adresát doručovanou písemnost odepřel přijmout. K otázce doručení tohoto usnesení a naplnění podmínek fikce doručení podle § 50c odst. 1 citovaného zákona stran toho, zda byl adresát (stěžovatel) poučen o následcích odepření přijetí písemnosti, Nejvyšší správní soud poukazuje na provedení a potisk obálky předmětné písemnosti, jehož součástí je výslovné poučení v tomto směru. Předmětné poučení zahrnuje všechny právními předpisy předepisované podmínky nastoupení účinků doručení, přičemž Nejvyšší správní soud poukazuje na to, že v minulosti stěžovateli zásilky, které byly vloženy do zcela identických obálek, bez jakýchkoli problémů reálně doručil (např. přípis ze dne 4. 10. 2018,

č. j. 7 As 352/2018 - 9, ze dne 22. 10. 2018, č. j. 7 As 445/2018 - 9, ze dne 10. 12. 2018, č. j. 7 As 511/2018 - 8, ze dne 2. 1. 2019, č. j. 7 As 535/2018 - 10, ze dne 26. 4. 2019, č. j. 7 As 118/2019 - 10, ze dne 14. 6. 2019, č. j. 7 As 196/2019 - 10, a ze dne 17. 9. 2019, č. j. 7 As 289/2019 - 8). Ve všech těchto případech Nejvyšší správní soud použil standardizované obálky umožňující doručování podle § 50 o. s. ř. Pokud je součástí těchto obálek předpřipravené (formulářové) poučení o následcích odepření přijetí písemnosti, má Nejvyšší správní soud za to, že stěžovatel byl ze strany tohoto soudu opakovaně řádně poučen stran následků odmítnutí převzetí písemnosti. I když se v nyní projednávané věci stěžovateli předmětná obálka s poučením nedostala do jeho reálné dispozice, neboť zásilku odmítl převzít, má Nejvyšší správní soud za to, že s ohledem na předchozí doložené doručení řady písemností ze strany Nejvyššího správního soudu byl stěžovatel i v nyní projednávané věci již v důsledku těchto skutečností o právních důsledcích odepření převzetí doručované zásilky řádně poučen. V neposlední řadě musí Nejvyšší správní soud poukázat na to, že stěžovatel je osobou práva znalou, byl advokátem, tudíž mu z povahy věci musí být právní úprava regulující následky odepření převzetí písemnosti známa, a také na to, že to byl samotný stěžovatel, kdo písemností ze dne 6. 10. 2019 oznámil Nejvyššímu správnímu soudu, že písemnosti tohoto soudu odmítá v budoucnosti přebírat. Tudíž je zjevné, že postup stěžovatele stran odpírání přijetí písemností je vědomý, a v takovém případě stěžovatel zcela zřejmě musel zvážit i následky takového jednání, a to včetně uplatnění a dopadu fikce doručení podle § 50c odst. 1 o. s. ř. S ohledem na uvedené Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že vzhledem k průkazným dřívějším opakovaným kontaktním poučením stěžovatele bude Nejvyšší správní soud i do budoucna považovat všechny své zásilky, které příp. stěžovatel převzít odepře, za řádně doručené ve smyslu citovaného ustanovení (shodně viz usnesení zdejšího soudu ze dne 6. 11. 2019, č. j. 6 As 160/2019 - 24).

[4] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o soudních poplatcích“), vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti. Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží. Podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“) soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

[5] Podle § 40 odst. 1 věty první s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Podle odst. 3 věty první téhož ustanovení připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den.

[6] Vzhledem k tomu, že dnem, který určil počátek běhu lhůty pro zaplacení soudního poplatku, byl čtvrtek 17. 10. 2019, byl posledním dnem lhůty pro zaplacení soudního poplatku pátek 1. 11. 2019.

[7] Jelikož stěžovatel soudní poplatek v určené lhůtě nezaplatil, Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. o zastavení řízení o kasační stížnosti.

[8] Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. listopadu 2019

Mgr. David Hipšr
předseda senátu